

en Tilfredsstillelse at høre, at der her i Thinget er en saa stærk Stemning for at ordne Sagen paa den Maade, som i Lovbdkastet er foreslaaet.

W. Petersen: For mig frembyder der sig ved Behandlingen af nærværende Lovbdkast væsentligt tvende Betragtninger. Den Første og Fornemste er naturligvis Hensynet til Myndlingernes Sikkerhed; den anden er Hensynet til, hvad der er beqvemt navnlig for Myndlingerne, men dog ogsaa for de Debitorer, hvem der hidtil har været og i Fremtiden vil blive bevilget Laan af Overformynderiets Midler. Hvad nu Sikkerheden angaaer, da erkjender jeg villigt, at den største og bedste Sikkerhed opnaaes, naar der kun oprettes eet Overformynderi. Naar Alt samles i dette og gaaer ind i en Maaeseforvaltning, og naar der opsamles en Reservecfond, saa troer jeg, at der er dybt Myndlingen al den Sikkerhed, der med Rimelighed kan forlanges. Men ved Siden heraf troer jeg, som sagt, at Myndlingerne og Andre ogsaa have Krav paa, at der tages Hensyn til deres Bequemmelighed. Ved deres Bequemmelighed forstaaer jeg, at det, at faae Midlerne indsatte i Overformynderiet i Kjøbenhavn, ikke er forbundet med formange Omstændigheder, og dernæst tillige at det, at faae Kenterne, som tilfaae de Umyndige, udbetalte derfra, stæer paa en for disse saa beqvem og billig Maade, som det vel er muligt. Den første Passus i Lovbdkastets § 6 indeholder nu vel i saa Henseende den Bestemmelse, at der skal træffes Foranstaltning til, at saavel Udbetaling af som Indbetaling til Overformynderiet af Capitaler og Kenter saavidt muligt kan skee gennem stedlige Myndigheder eller Pengeinstituter. Men dette: „saavidt muligt“, har jeg just Betænkelse ved; jeg troer, at Myndlingerne have et ubetinget Krav paa, at idetmindste Kenterne udbetales dem der, hvorfra deres Capitaler ere indsatte, og hvor de i Reglen kunne antages at have deres Opholdssted, saaat de altsaa maa kunne forlange Kenterne udbetalte enten paa den nærmeste Amtstue eller andre ligesaa nære Opbevaringssteder eller, hvad jeg helst vilde ønske, ved de nærmeste Pengeinstituter. Ved disse forstaaer jeg ikke, som en anden eret Ta-

ler, Sparekasserne, thi jeg troer virkelig, at det nærmest maa betragtes som en Bankforretning. Jeg troer, at der, hvad der ogsaa her er blevet antydet, meget godt kan etableres en Ind- og Udbetaling i disse Forhold gennem de provindstuelle Banker, saaledes, at Indbetalingen af Debitorernes Kenter og Udbetalingen af Kenterne til Myndlingerne finder Sted gennem disse. Dette troer jeg vil være den aldeles rigtige og praktiske Fremgangsmaade, og jeg troer, at man vil kunne arrangere sig med vedkommende Pengeinstituter paa en meget billig Maade. Jeg skal imidlertid ikke videre indlade mig herpaa, idet jeg indrømmer, at den ærede Minister allerede har antydet noget Egnende i Lovbdkastet. Jeg har blot i Anledning af disse Ord: „saavidt muligt“ villet udtale, at jeg troer, at Myndlingerne have et ligefremt Krav paa, at Kenterne ikke alene saavidt muligt udbetales, men at de skulle og bør udbetales i deres Hjemstavn eller idetmindste i den Kreds, indenfor hvilken de opholde sig. — I sidste Passus af § 6 siges der, at Portoudgifterne ved Forsendelsen af Ken'er og Capitaler fra Overformynderiet til de omhandlede locale Udbetalingssteder skulle bæres af Overformynderiet, men at Forsendelsen til Overformynderiet af de af Debitorerne indbetalte Kenter og Capitaler skal betales af disse selv. Derved bliver paabudt Debitorerne en forøget Udgift. Kenterne af de Capitaler, som hidtil have været udsatte af Overformynderierne rundt omkring i Landet, ere indtil nu blevne indbetalte til det nærmeste Overformynderi, som enten har været Herredets eller Kjøbstadens Overformynderi, og som i Reglen har ligget i den Kreds, hvori Laanet er bevilget. Dersom jeg har opfattet Bestemmelsen i § 6 rigtig, skal derimod fra nu af al Forsendelse af Debitorernes Kenter skee for Debitorernes egen Regning, og Forsendelserne kunne altsaa ikke skee paa anden Maade, end her til Overformynderiet i Kjøbenhavn. Med Hensyn til Lovbdkastets § 7 kan jeg væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) yttrede. Jeg troer, at det meget let vil faae Udseende af, at Overformynderen skal have en større Indflydelse, end der maaffee egentligt ved Bestemmelsen har været tilfjeldet.